

nam mentitis nominibus huiusmodi examen subeunt pro eisdem, excommunicationis sententia ipso facto decernimus subiacere, ac literas nostras per huiusmodi fraudem obtentas, & in posterum obtinendas, omnesque processus ipsarum prætenu habitos vel habendos, fore cassos, vacuos, irritos & inanes & nullius penitus existere firmitatis. Prædicti insuper, qui sibi falsa nomina imponentes, pro aliis examen subeunt, ut præfertur, omnibus beneficiis Ecclesiasticis, si qua habent, sint eo ipso privati. Si verò nulla beneficia Ecclesiastica obtineant, eo ipso efficiantur inhabiles ad beneficia Ecclesiastica.

Nulli ergo, &c.

Datum Avenione 19. Decembris, Pontificatus nostri Anno 5.

CLEMENS SEXTUS PONT. CC. ANNO DOMINI MCCCXLII.

Clemens VI. Frater Petrus Rogerii Monstruus de Malmonte antea dictus, Lemovicensis Diocesis, Callus, Presbyter Cardinalis SS. Nerei, & Achillei, tituli Fasolæ. Creatus Avenione Nonis Maii, anno 1341. Coronatus 14. Kalend. Julii eodem anno. Vixit annos 17. menses 7. Creavit Cardinales 27. Obiit Avenione, in V. be. & Comitatu Venayfino, 8. Idus Decemb. anno 1352. Sepultus in Cathedrali Avenionensi, & inde translatus ad Monasterium Casæ Dei, ubi Abbas fuerat. Vacavit sedes dies undecim.

Facultas Abbatis Congregationis Monachorum B. Mariæ Montis Oliveti, Ordinis S. Benedicti, retinendi & acquirendi nova loca & Monasteria, ibique Ecclesiastica Sacramenta ministrandi.

Hanc Congregationem primò approbavit Ioannes XXII. ut in sua const. 15. Cum à nobis, hic sup. Huius facultatis declarationem attende inf. in Clem. VIII. const. 99. Quoniam. Et exemptionis ab impositionibus privilegium vide inf. in Pii II. const. 9. Licet, & Iulii II. const. 12. Et si ad. & Pii V. const. 41. Et si mendicantium. Conservatores dedit Iulius II. in const. 5. Militanti. Facultatem alienandi concessit idem Iulius II. in const. 11. Ex injuncto. Et Prælatorum facultatem absolvendi & dispensandi Monachos tribuit Pius IV. in const. 7. Voss.

CLEMENS EPISCOPIVS, Servus Servorum Dei: Dilectis filiis Abbati, & Conventui Monasterii S. Mariæ de Monte Oliveti in Acona, Ordinis S. Benedicti, Aretina Diocesis, Salutem & Apostolicam benedictionem.

SOLLICITUDINIS Pastoralis officium, quod super omnes Orbis Ecclesias, & Monasteria, dispositione divina, licet immeriti, gerimus, pulsar & excitat mentem nostram, ut cunctorum fidelium, & præsertim regularium personarum, quæ mundanis relegatis illecebris, sub arctioris vitæ observantia se perpetuò divinis obsequiis emanciparunt, commodis intendamus, ac in iis quæ divini cultus, animarum salutem, & religionis augmentum concernunt, eos Apostolici favoris præsidio fovemus.

§. 1. Exhibita siquidem nobis nuper vestra petitio continebat, quod nonnulli Christi fideles, gerentes ad vestrum Monasterium specialis devotionis affectum, ac cupientes ut Monasterium ipsum ad divini laudem nominis amplietur, pro animarum ipsorum salute, nonnullas domos, terras, possessiones, loca, & alia bona ad eos spectantia, vobis, ac vestro Monasterio liberalitate provida donaverunt, & ea intentione contulerunt, ut in eisdem domibus, terris, possessionibus, & locis, Prioratus, & Oratoria cum officinis necessariis ad opus personarum dicti Monasterii construuntur, & de novo fundentur, ipsaque constructa, & fundata, dicto vestro Monasterio tanquam membra capiti sint subiecta, & in eis sic constructis, & fundatis, instituuntur, ponantur, & deputentur Priores, Monachi, & Conversi, ac familiares, per te fili Abbas, & successores tuos Abbates, qui erunt pro tempore Monasterii supradicti, quodque quamplurimi alii Christi fideles, similes donationes, & concessiones vobis libenter facerent, ad similes usus, ut creditis, si vos super his à Sede Apostolica haberetis auctoritatem, licentiam, & etiam facultatem. Quare nobis humiliter supplicastis, ut vos in hac parte, prærogativa Sedis Apostolicæ gratia prosequendo, consuetæ ipsius clementia dignaremur.

§. 2. Nos igitur qui sumus almifici Confessoris Benedicti Ordinis professores, cupientes Ordinem ipsum ad Dei laudem, & gloriam, ipsiusque Confessoris memoriam celebrem dilatari, ac cultum augeri divini nominis, & animarum salutem etiam procurari, & propterea huiusmodi pia desideria devotorum volentes favoribus Apostolicis confovere, vestris supplicationibus inclinati, recipiendi huiusmodi domos, terras, possessiones, loca, & omnia bona prædicta vobis jam concessa, & donata, & ea etiam quæ in posterum vobis donabuntur, & concedentur, ad usus prædictos, & in eisdem domibus, terris, possessionibus, locis donatis, & concessis, ac donandis, & concedendis, prout domorum, terrarum, possessionum locorum huiusmodi magnitudo, seu quantitas, & eorum etiam facultates exposcent, Prioratus vestri Ordinis, & Oratoria cum officinis necessariis construere, & fundare in partibus duntaxat Italiae, ac in eis Priores, Monachos, Conversos, & familiares juxta dictarum facultatum exigentiam intruere, qui secundum eisdem B. Benedicti Regulam, & instituta dicti vestri Monasterii, devotum impendant perpetuò Altissimo famulatum. Et quod eisdem Prioribus, Monachis, & Conversis liceat in eisdem Prioratibus, & Oratoriis habere altaria, campanilia cum campanis, cæmeteria pro sepultura personarum in illis degentium, ac in Oratoriis ipsis Missas, & alia divina officia celebrare. Quodque Prior cujuslibet loci sic cõstruendi, possit Monachorum, & Conversorum prioratus, seu loci sui concessiones audire, ipsosque absolvere, ac eis pro commissis poenitentia injungere salutarem, dummodo talia non fuerint, propter quæ foret Sedes Apostolica merito consulenda.

§. 3. Necnon eisdem cuncta sacramenta Ecclesiastica ministrare, & quod in Prioratibus, & Oratoriis ipsis, erectionem, & consecrationem altarium, & cæmeteriorum benedictionem, a quocumque malueritis Catholico Antistite, gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habente (si prioratum, & locorum ipsorum Diocæsani eas vobis

Exordium.

Petitio Abbatis.

Facultas à Papa concessa retinendi & acquirendi alia bona & monasteria.

Ad quæ attende const. 99. Clem. VIII. Quoniam.

Et Ecclesiastica sacramenta ministrandi.

vobis, & ipsi Prioribus, ac Monachis, gratis, & sine pravitare exhibere noluerint) recipere liberè valeatis; vobis & eisdem Prioribus, & Monachis Prioratum, & locorū huiusmodi, sine parochialium Ecclesiarum, & cuiuslibet alterius juris alieni præiudicio, auctoritate Apostolica licentiam, & facultatem liberam, tenore præsentium, de gratia concedimus speciali. Nulli ergo, &c.

D. P. A. d. p. 1346. Dat. Avenione 12. Kal. Februarii, Pont. nostri anno 2.

Reformatio Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, circa Prioris generalis, & aliorum Priorum, & definitorum munera, & electiones, Capitulumque generalium, & provincialium celebrationem.

Aliam huius Ordinis Reformationem edidit Pius V. infra in eius const. 103. Postquam, prout aliam & pleniorē statuit Clem. VIII. in sua const. 60. Nullus, ubi videas qua in apostillis, & in rubrica indicabo.

CL E M E N S E P I S C O P Y S, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam,

Edita An. D. 1346.

Regimini.

Regimini universalis Ecclesiæ, quamquam immeriti, disponente Domino præsidentes, curis continuis argimur, & assidua meditatione pulsamur, ut religiosorum quorumlibet status, auctore Domino, salubriter dirigatur, & ne loca religiosorum eorundem, eorumque personarum, propter altercationes quas inter eos interdum suscitari contingit, subeant spiritualiter, & temporaliter detrimenta, sed potius quorumlibet Ordinum professores, in tranquillitate mentis & corporis, devotum, & gratum, prout ad id se dedicaverunt, impendant Domino famulatum, libenter nostræ provisionis remedium adhibentes.

Reformatio ad Bened. XII. capit. suis.

§. 1. Dudum siquidem pro parte quorundam Fratrum Servorum Sanctæ Mariæ Ordinis Sancti Augustini proposito in consistorio coram felicis recordationis Benedicto Papa XII. prædecessore nostro, quod quidam Petrus de Tuderto Prior generalis Fratrum dictorum Servorum, in regimine & administratione sua male, & partialiter se habeat, propter quod status prædictorum Fratrum in spiritualibus, & temporalibus reformatione non modica indigebat. Præfatus prædecessor volens de his super quibus eorundem Fratrum status reformandus existeret, plenius informari, prædictum Petrum, & nonnullos alios Priores, & Fratres eorundem Servorum, de quibus visum sibi fuit expedire pro reformatione huiusmodi faciendâ, ad Sedem Apostolicam fecit personaliter evocari, eisque venientibus ad Sedem antedictam, venerabilibus fratribus nostris Petro Prænestino, & Bertrando Ostiensi Episcopis commisit oraculo vivæ vocis, ut partes ipsas super iis quæ ad reformationem prædictam spectarent, ad concordiam reducerent, & quæcumque super his facerent, eidem prædecessori postea fideliter referre curarent. Corâ quibus Petro & Bertrando Episcopis, præfatis Petro generali, & aliis Prioribus, ac fratribus, ut præmittitur evocatis, personaliter comparètibus, & exhibentibus nonnulla capitula, secundum quæ statu dictorum Fratrum Servorum reformatione indigere dicebant, super iis, quæ coram ipsis super reformatione huiusmodi dicere, & proponere voluerunt, dictoque prædecessore nostro postea, sicut domino placuit, sublato de medio, nobisque divina favente clementia ad apicem summi Apostolatus assumptis, & præmissis pro parte dictorum Petri generalis, & aliorum priorum, & fratrum propositis coram nobis.

Et ab ipso Pænitentia perferenda.

§. 2. Ad reformationem status dictorum fratrum sollicitis studiis intendentes, præfata capitula cum eisdem Petro, & Bertrando Episcopis examinavimus diligenter. Et tandem nonnulla quæ pro reformatione salubri status dictorum fratrum, suadente utilitate, & necessitate urgente expedire cognovimus, statuenda providimus, inter, ac per eosdem fratres Servorum perpetuis futuris temporibus observanda.

§. 3. Statuimus igitur, quod per eosdem fratres, per

quos omnino anno celebrari consuevit dictorum fratrum Capitulum generale, ex nunc de triennio in triennium tantum generale Capitulum celebretur, ad quod teneantur venire Prior generalis, qui est, & pro tempore fuerit, & omnes Priores provinciales, necnon & studiorum generalium Lectores in sacra Theologia legentes, & etiam Priores conventuales, & discreti, prout pro commoditate ipsorum fratrum generale Capitulum de ipsius conventualibus Prioribus, & personis discretis salubriter duxerit ordinandum.

§. 4. Præterea statuimus, quod in qualibet provincia eorundem fratrum provinciale Capitulum anno quolibet celebretur, ad quod veniat Prior provincialis, & Priores conventuales, seu locales, Lectores in quacunque facultate legentes, & duo fratres discreti de singulis conventibus, siue loci illius provincie, electi à majori parte conventus, qui duodecim fratres tantum, vel minus habebunt, unum fratrum discretum dumtaxat ad ipsa Capitula provincialia mittere teneantur. In his autem provincialibus Capitulis Prior generalis interesse, vel suum generalem Vicarium ad ea mittere valeat, sicut eidem Priori visum fuerit expedire, & eisdem Capitulis assistat idem Prior, vel Vicarius in correctionibus aliis opportunis. In eisdem autem Capitulis provincialibus eligantur studentes Parisiis, quoties fuerit opportunum.

§. 5. Statuimus etiam, quod ex nunc Prior generalis qui erit pro tempore, in quolibet generali capitulo, de triennio in triennium, ut præmittitur, in posterum celebrando, sine requisitione aliqua, primo, & ante omnia, suo officio renuntiare teneatur in manibus Definitorum generalis Capituli, quod si non fecerit, privatus sit eodem officio ipso facto. Postquam verò renuntiaverit, possit pro ipsius meritis, vel demeritis, Definitorum ipsius generalis Capituli arbitrio in eodem generali Prioris officio dimitti, vel ab eo penitus amoveri, & in locum ipsius alius idoneus per dictum Capitulum subrogari, & in casu quo, ut præmittitur, amoveretur, vel renuntiare contemneret, per ipsum Capitulum alius in priorem generalem sufficiens, & idoneus eligatur. Eisdem fratribus auctoritate Apostolica de speciali gratia concedentes, quod Priores generales dictorum fratrum qui erunt pro tempore, postquam ut præmissum est, & alijs juxta morem hætenus inter eos observatum electi fuerint, & per generale Capitulum approbati, eo ipso veri Priores generales dictorum Fratrum sint effecti, & administrandi licentiam curamque animarum habeant, ac in omnibus pro ipsorum fratrum Prioribus generalibus perinde habeantur, ac si ab Apostolica Sede confirmationis literas habuissent.

§. 6. Nullus tamen, nisi expresse professus fuerit, & qui inter dictos fratres non steterit ad minus per viginti annos continuos, in Priorem generalem eorundem fratrum eligi valeat, aut assumi.

§. 7. Ordinamus insuper, ut amodo singularum provinciarum prædictarum fratres eligant unum fratrem providum, & maturum in Definitorum pro generali Capitulo, & fiat huiusmodi electio in provinciali Capitulo, quod immediatè præcedet Capitulum generale. Definitorum verò pro Capitulis provincialibus eligantur à fratribus in eisdem Capitulis provincialibus congregatis.

§. 8. Statuimus etiam, quod fratres cuiuslibet provincie post primum generale Capitulum per ipsos celebrandum, quam citius poterunt in aliquo loco ejusdem provincie ad hoc apto, & idoneo, suum celebrent provinciale Capitulum hac vice congregandum, prout in dicto generali Capitulo fuerit ordinatum, in quo unum ex dictis fratribus sufficientem & idoneum in suum provinciale Priorem eligant, qui sic electus, & constitutus, infra mensem à tempore electionis, & constitutionis huiusmodi, consentire, & confirmationem à dicto Priori generali, vel ejus generali Vicario petere humiliter non omitat, quam quidem electionem, si Canonica fuerit, idè Prior generalis, vel ejus generalis Vicarius, quem idem Prior generalis juxta modum infra scriptum deputare habebit, ultra mensem à die qua petita fuerit, non differat confirmare, quod si ex justa, & rationabili causa idè Prior generalis, seu ejus Vicarius munus confirmationis denegaverit

gaverit causam, seu causas hujusmodi, suis publicis, & authenticis literis teneatur expedire, & electoribus, qui cum egerint intimare, & de alio sufficiente, & idoneo, cum consilio conventus loci, ubi dictus Prior generalis, vel ejus generalis Vicarius fuerit, usque ad tunc immediatè sequens Capitulum, utiliter providere. Circa confirmationes autem electionum Priorum provincialium in posterum celebrandas, modus prædictus per omnia observetur. In primis verò provincialibus Capitulis dictorum fratrum celebrandis providè ordinetur de locis, tempore, & Definitoribus, necnon & aliis opportunis, pro subsequenti provincialibus Capitulis celebrandis.

§. 9. Statuimus insuper quod in quolibet loco conventuali dictorum fratrum, ubi ad minus duodecim fratres fuerint, ipsi sibi eligant suum Priorem conventualem, qui infra quindecim dies post suam electionem immediatè sequentes confirmationem à Priore suo provinciali devotè petere debeat, & ipse Prior provincialis infra alios quindecim dies subsequentes electionem eandem, dum tamen ipsam canonicam reperit, debeat confirmare, vel si ipsam minus canonicam invenerit, causam, seu causas propter quas eam confirmare omiserit, exprimat, intimet, & unà cum consilio discretorum loci ubi fuerit, provideat, prout supra proximè de Priore provinciali prædicti ordinatum.

§. 10. Volumus quoque quod Priores provinciales, postquam tribus annis continuis in provincialatus officio præfuerint absolvantur, seu removeantur penitus ab eodem, prohibentes quod ad idem officium saltem in eadem provincia quovis modo per alios tres annos immediatè sequentes nullatenus assumantur, vel ad idem officium promoveantur.

§. 11. Similiter definidores generalis Capituli non eligantur ad idem definitionis officium, nisi demum elapsis duobus generalibus Capitulis immediatè sequentibus, possint tamen alias licet in Definitoribus provincialis Capituli eligi pariter & assumi. Definidores etiam provincialis Capituli ad idem officium, nisi duobus elapsis Capitulis provincialibus nullatenus assumantur.

§. 12. Priores etiam conventuales, anno, vel ad longius biennio in suis Prioratibus habeant præsidere.

§. 13. Statuimus etiam quod prior generalis dictorum fratrum, qui erit pro tempore, in sui novitate, & antiquitate suam exequatur officium, in præsentia generalis Capituli corporalis sanctæ Dei Evangelia prætare debeat juramentum, quod erit fidelis sanctæ Romanæ Ecclesiæ, Domino Papæ, suisque successoribus, & in provisionibus, promotionibus, confirmationibus, repulsionibus, destitutionibus, & majoribus correptionibus faciendis, sine acceptatione personarum secundum Deum, & rectam suam conscientiam, & Beati Augustini regulam, necnon & eorundem fratrum statuta, & consuetudines, laudabiliter, & fideliter se habeat, & suum officium exerceat. Priores quoque provinciales in suorum provincialium Capitulorum, & Priores conventuales in suorum conventualium, necnon & Definidores generalium Capitulorum in ipsorum Capitulorum generalium, & Definidores Capitulorum provincialium in ipsorum Capitulorum provincialium præsentia jurent, quod in provisionibus, & cæteris superius expressis, quantum ad ipsorum officium pertinuerit, fideliter se habebunt.

§. 14. Hortamur insuper, & monemus omnes, & singulos fratres prædictos, ut nullus eorundem munera, seu donaria suis superioribus, per se vel per alium audeat quomodolibet impetiri, ipsique superiores illa recipere non præsumant. Nulli ergo, &c.

Dat. Avenione, 10. Kal. Aprilis, Pont. nostri Anno 4.

Prohibitio dandi, vel acquirendi dominium aut jurisdictionem, vel præminentiam, aut obligationem, super locis & castris patrimonii Sancti Petri, aut quoquo modo ea occupandi.

Hanc prohibitionem innovavit, & striclius disposuit Bullar. Mag. Tom. I.

Sicut Clemens VIII. in const. 78. Romanam, ubi de similibus materiis, notabo. De infestatione autem Terrarum Sedis Apostolicæ, vide prohibitionem Pii V. in sua capit. 35. Admonet, ubi concordantias indicabo.

CLEMENS EPISCOPUS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Et solertem adhibere vigilantiam, ne quarumlibet Ecclesiarum jura depercant, ex debito nostri officii teneamur; in manutenuendis tamen, defendendis, recuperandisque occupatis juribus Ecclesiæ Romanæ, sponsæ nostræ, quæ disponente Domino caput omnium & magistræ, cæteris altiori dignitate præcellens, majoribus est juvanda præsidii, & amplioribus honoribus attollenda, esse debemus solliciti, & attenti.

§. 1. Ad obviandum igitur perversis illorum conatibus, qui sibi commoda, non se commodis patrimonii B. Petri in Tuscia, quod juris, & proprietatis ejusdem Ecclesiæ fore, ac eidem immediatè subesse dignoscitur, applicantes, temerè civitates, castra, & villas ejusdem Patrimonii ad eandem Ecclesiam pertinentia, eorumque dominium, superioritatem, advocacionem, capitaneatum, & jurisdictionem, in ipsius Ecclesiæ grave præjudicium, contra constitutiones & ordinationes olim per fel. recor. Urbanum IV. & Joannem XXI. ac diversos alios Romanos Pontifices prædecessores nostros editas, non verentur diversis exquisitis coloribus occupare, & sibi in eisdem dominium, superioritatem, & præminentiam vendicare, hac perpetua constitutione sancimus.

§. 2. Ut nulla civitas vel communitas, nullaque singularis persona, cujuscumque conditionis vel status existat, deinceps in aliquibus civitatibus, castris, seu villis ipsius patrimonii ad prædictam Romanam Ecclesiam spectantibus, dominium, superioritatem, capitaneatum, advocacionem jurisdictionis, seu aliquam præfidentiam, seu præminentiam prætextu cujuscumque venditionis, submissionis, recommendationis, concessionis, recognitionis, & obligationis, contractus, vel pacti, aut cujusvis alterius commercii, absque auctoritate Sedis Apostolicæ speciali recipere audeat, vel sibi dominium, præfidentiam, capitaneatum, seu jurisdictionem in prædictis civitatibus, castris, seu villis ex quavis occasione, & causa quomodolibet vendicare, quodque civitates, & singulares personæ, submissiones, suppositiones & subjectiones quascumque jam in eas factas, & receptas, seu de facto, cum de jure non teneant, quomodolibet attentatas dimittere teneantur, nec civitates, castra seu loca alia quæ se eis, ut præmittitur, submiserunt vel quomodolibet subjecerunt, virtute submissionis, & suppositionis alicujus, vel cujusvis contractus titulo, valeant retinere, nullaque universitas seu communitas civitatis, castri seu villæ Ecclesiæ Romanæ subiecta, in terris patrimonii constituta, alicui Universitati, seu communitati vel private personæ, cujuscumque conditionis aut status existat, se subijcere, submittere, seu supponere valeat, constituendo, recognoscendo, seu profitendo, se subesse alicui Universitati, vel private personæ, seu ad eisdem super eos, & in ipsis ac dictis civitatibus, castris, & villis aliquam jurisdictionem, dominium, Capitaneatum seu quamvis aliam præminentiam pertinere.

§. 3. Et si quæ civitates, castra, vel loca, jam de facto ad submissionem, & suppositionem aliquibus civitatibus vel privatis personis de se factam venditionis, donationis, vel cujusvis alterius contractus colore vel titulo processerunt, illa quamvis de jure valeant, quatenus de facto processerunt realiter, & effectualiter studeant revocare, nec illis unquam utantur: ne virtute submissionum hujusmodi vel alias, illis quibus quovis titulo vel colore se submiserunt, nullatenus obediant, pareant vel intendant, contrarium non facientes directè, vel indirectè, per se vel alios, tam illi, & eorum singuli, qui in civitatibus, castris, aut villis ejusdem patrimonii, vel eorum aliquo, huiusmodi dominium, superioritatem, capitaneatum, advocacionem, jurisdictionem quancumque, præminentiam, seu præfidentiam sine licentia Sedis Apostolicæ speciali

1340

Causa prohibita

Prohibitio quæ in...

Contractum...

speciali recipient in futurum, & qui jam ex quocumque contractu, vel obligatione receperunt, seu quavis usurpatione quomodolibet occupaverunt, nisi sic recepta, & occupata infra duorum mensium spatium postquam præsens constitutio ad eorum notitiam pervenerit, vel per eos steterit, quominus valeat pervenire, dominium seu præsentiam, superioritatem, capitaneatum, advocacionem, jurisdictionem quamcumque, seu præminentiam hujusmodi realiter dimiserunt cum effectu, illa nullo unquam tempore absque ipsius Sedis licentia resumpturis quam illi, qui se submiserunt, seu subjecerunt, ut præfertur simili modo, cujuscumque dignitatis, status, ordinis, vel conditionis existant, singulares personæ sententiam excommunicationis incurrant, ac Terræ ipsorum, ubicumque fuerint, Ecclesiastico interdictione subjaceant ipso facto. Civitates autem, castra, & villæ, quæ in antea se submittent, supponent, seu subjecerint, & quæ submissionem suppositionem seu subjectionem hujusmodi recipient, seu quomodolibet occupabunt, civitates quoque, castra, etiam loca quæcumque, quæ se jam quovis colore vel titulo ut præmittitur submiserunt, & subjecerunt, ac civitates quæ submissiones, & subjectiones hujusmodi receperunt, nisi infra prædictum duorum mensium spatium ab omni effectu dictæ submissionis, & subjectionis realiter destiterint ipsi ulterius non usuri, seu contra constitutionem, & inhibitionem nostram venire directe, vel indirecte, per se, vel alios seu alios attentabunt, Ecclesiastico subjacere decernimus interdictione. Et nihilominus omnibus indulgentiis, privilegiis, ac gratiis, necnon feudis, bonis, & honoribus, & juribus quibuscumque, quæ ab eadem Romana, & aliis Ecclesiis obtinent, privamus, & privatos, & privata volumus esse ipso facto. Non obstantibus si eis, vel eorum aliquibus, communiter, vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod excommunicari, ipsorumque Terræ & loca Ecclesiastico interdictione supponi non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de hujusmodi, ac eorum personis, locis, ordinibus, & nominibus propriis mentionem.

Annulatio omnium ejusmodi contractuum.

§. 4. Nos insuper omnes submissiones, & subjectiones, suppositiones super prædictis factas, & obligationes, pacta, seu conventiones, sub titulo venditionis, vel cujusvis alterius contractus quomodolibet initas, & habitas, & quascumque pœnas adjectas, & juramenta præstita super illis, sub quibuscumque modis, & forma, vel expressione verborum (præsertim cum in præjudicium ejusdem Ecclesiæ redundent, ac juramentum vinculum iniquitatis esse non debeat, decernimus fore nulla, vacua, irrita, & inania, & nullius existere firmitatis, & quatenus ad illa de facto processum extitit, tollimus, & revocamus omnino, & viribus vacuumus.

Inc. XXII. Prohibita.

§. 5. Cæterum cum præfatus Joannes Papa XXII. prædecessor noster, dudum universis, & singulis, tam clericis, quam laicis cujuscumque status, ordinis, conditionis, præminentie, vel dignitatis existerent, etiam si Pontificali, vel Imperiali, seu Regali, vel quavis alia dignitate fulgerent, ac omnibus Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, ac Potestatibus, Capitaneis, & aliis officialibus quibuscumque, Comitibus, & Populis, Civitatibus, Terrarum, Castrorum, & aliorum quorumcumque locorum ubicumque consistentium, & omnibus aliis quibuscumque, auctoritate Apostolica inhibendum per suas literas vim constitutionis habentes duxerit, & mandandum, ne per se, vel alios, directe, vel indirecte Patrimonii, Romandiolæ, Marchiæ Anconitanæ, Ducatus Spoletani, Campaniæ, Maritimæque, ac Massæ Trebariæ, Provincias Venætiæ, & Urbinatus, olim Comitatus, ac Urbinatenis, & Ravennatenis civitates, & alias terras, civitates, castra, villas & loca quæcumque ad eandem Romanam Ecclesiam pertinentes, vel ipsorum, aut alicujus eorum partem occupare, invadere, aut turbare, seu fidelibus eorundem injurias, damna, seu violentias irrogare, aut occupantibus, invadentibus, turbantibus, vel injurias, damna, seu violentias irrogantibus, publice, vel occulte assistere, aut auxilium, consilium, vel favorem, directè, vel indirectè, publicè, vel occultè, per se, vel per alium, seu alios præstare præsumerent quoquo modo, in

omnes & singulos, contra inhibitionem, & mandatum hujusmodi venire, aut attentare, per se, vel per alios præsumentes, tam clericos, quam laicos, etiam si ut prædicatur Pontificali, aut Imperiali, seu Regali, vel alia quavis dignitate fulgerent, de fratrum suorum consilio, excommunicationis, quam eo ipso incurrent, sententiam promulgavit, ipsorumque terras, necnon quaslibet universitates, communitates, & populos, ipsorum civitates, terras, castra, villas, & loca in præmissis, vel aliquo præmissorum culpabiles, Ecclesiastico supposuit interdictione, & eos, ac ipsorum quemlibet omnibus privilegiis, indulgentiis, gratiis & immunitatibus, realibus, & personalibus, quæ eadem Ecclesiæ, & Imperio Romano concessis eisdem, omnium etiam feudorum, bonorum, honorum, officiorum, jurium, & jurisdictionum, quæ ab Ecclesiæ, & Imperio prædictis obtinerent, de ipsorum fratrum consilio, auctoritate privaverit supradicta, ipsos ad illa, & similia, & quælibet alia, eorumque filios, & nepotes ad quælibet beneficia Ecclesiastica, dignitates, personatus, & officia, cum cura, vel sine cura, quovis nomine censeantur, auctoritate quælibet obtinenda usque ad tertiam generationem exclusive reddendo inhabiles, & indignos.

§. 6. Nos per præmissa, vel quæcumque alia inhibitioni, mandato, pœnis, & sententiis per ipsum prædecessorem factis & promulgatis, ut superius est expressum, aliique contentis in literis supradictis, non intendimus in aliquo derogare, sed inhibitionem, mandatum, pœnas & sententias, & alia supradicta per præsentem constitutionem nostram roboramus, & in sui vigoris efficacia volumus & decernimus permanere.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ privationis, admonitionis, revocationis, roborationis, voluntatum, & constitutionum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Aventione, 19. Kalendas Augusti. Pont. Nostri anno V.

De Canonizatione Sancti Ivonis Presbyteri Trecorensis Galli, ejusque festivitatis celebratione, sub die nono decimo Mensis Maij.

CLEMENS PAPA VI. Editio Charissimo in Christo filio Philippo Regi Franciæ Illustri, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Ad spiritualis gaudii, & consolationis augmentum patefieri Regali Excellentie volumus per præsentem, quod nos super negotio canonizationis almi confessoris Domini Jesu Christi, Ivonis videlicet quondam Presbyteri diocesis Trecorensis, pro qua tua sublimitas instanter hætenus nos rogavit, in nomine Domini procedentes, die sexta decima præsentis mensis Junii examinatione diutina, prolixa providentia, & matura, sicut exigit tanti negotii arduitas, præcedente, præfatum Sanctum qui vitam sanctam piis exuberantem operibus, castigando, & in servitum redigendo carnem suam, spiritum non sine multis, & magnis austeritatibus gessisse pœnitentialibus, dum in humanis ageret, multorumque coruscatione miraculorum, tam in via, quam post felicem ipsius transitum claruisse, manifestis probationibus fuit reperitus, præfente fidelis cleri, & populi multitudine copiosa, observataque solemnitate, quæ consuevit in talibus observari, ad laudem, & gloriam divini nominis, ac consolationem fidelium, & maxime Regni tui, de quo traxisse noscitur originem, & ejusdem Regni exaltationem honoris, de consilio Fratrum nostrorum canonizavimus, & Sanctorum Catalogo adscribendum mandavimus, & ut Sanctum deinceps à fidelibus venerari.

§. 1. Festum ipsius die decima nona mensis Maii, quo eius anima mole carnis exuta, caelos petens, cum scala glorie caelitis ciuibus est coniuncta, statuente a fidelibus annis singulis celebrandum.

§. 2. Ad ipsum quidem Sanctum ingentem deuotionem gerit partium istarum populus, & iam multi ad ipsius suffragia deuotis orationibus, & emissis votis in humilitate, remedia super suis iustis petitionibus reportarunt, & reportare non desinunt incessanter.

§. 3. Ex his nempe tibi fili charissime adaugeri debet proculdubio magnae spiritualis laetitiae incrementum, & inde teneris Deo assurgere ad gratiarum deuotas, & humiles actiones, qui tibi talem de Regno tuo, in quo etiam corpus quiescit, eiusdem patronum, & intercessorem in sua curia caelesti concessit, ad quem super tuis necessitatibus, ut diuinam tibi propitiationem apud Regem aeternum, qui omnia palmo concludit, obtineat, recurrere poteris, sicut credimus confidenter.

Dat. Auenione 11. kal. Iulii, Pont. nostri Anno 6.

De cibo, & potu, ac numero eorum seruentium, quibus uti possunt Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales existentes in Conclau pro electione Summi Pontificis.

De materia eiusmodi Conclauis, vide infra in const. 63. Pii IV. In eligendis, ubi notabo.

De electione vero Romani Pontificis, & de omnibus ad illam operantibus, plenissimam edidit const. Greg. XV. inf. tom. 4. num. 13. Aeterni, pro cuius faciliori obseruantia editum fuit Caeremoniale quod habes approbatum ab eod. Greg. const. 19. Decret. Et nouissime, tam const. quam Caerimoniale confirmavit S. D. N. Urb. VIII. const. 46. Ad Roman. d. tom. 4.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Licet in constitutione a fel. recor. Gregorio Papa Decimo praedecessore nostro, super electione Romani Pontificis edita in Concilio Lugdunensi inter caetera caueatur expressè, quod si eundem Pontificem in civitate, in qua cum sua curia residebit, diem claudere contingat extremum, Cardinales in Palatio, in quo idem Pontifex habitabat, omnes conueniant, & in eo singuli singulis tantummodo, nisi illi quibus ex patenti necessitate duo permittuntur haberi, contenti seruientibus, clericis, vel laicis, prout elegerint, vnum Conclauem nullo intermedio pariete, vel alio velamine inhabitent in communi.

§. 1. Et quod diebus certis non facta prouisione de Pastore decursis, panis, vinum, & aqua tantum eisdem Cardinalibus, donec subsequatur prouisio, ministraretur.

§. 2. Quia tamen, sicut frequentis multorum assertione, & in Cardinalatu constitutorum percepimus, nonnulli ex Cardinalibus in obseruatione constitutionis ipsius gravati alias nimium extiterunt, multi quoque ex ipsis duos in dicto Conclau habuerint seruientes, non absque scrupulo conscientiae, propter ambiguitatem dictorum verborum, videlicet, quibus ex patenti necessitate duo permittuntur haberi, in dicta constitutione ut praemittitur contentorum. Nos prouidere super his cupientes, ex his & certis aliis causis rationabilibus, quae nostrum ad id animum induxerunt, rigorem constitutionis ipsius, & etiam ad fratrum nostrorum supplicationem in his prouidimus temperandum; auctoritate Apostolica statuente, quod Cardinales postquam Conclauem huiusmodi, seu clausuram pro dicta electione celebranda intrauerint, singuli duos seruientes tantum habeant clericos, vel laicos prout duxerint eligendos.

§. 3. Ac etiam singulis, praeter panem, vinum, & aquam in prandio, & in coena, vnum duntaxat ferculum, seu millum carniam vnus speciei tantummodo, aut piscium, seu ouorum, cum vno potagio de carnibus, vel piscibus principaliter non confectis, & decentibus salsamentis habere valeant, ultra carnes salitas, & her-

Bullar. Mag. Tom. 1.

bas crudas, ac caseum, fructus, siue electuaria. Ex quibus tamen nullum specialiter ferculum conficiatur, nisi ad condimentum fieret, vel saporem. Nullus vero eorum de alterius ferculo vesci possit.

§. 4. Liceat etiam eis ex decentia honestatis, habere in clausura huiusmodi, cum in lectis quiescendi causa, vel dormiendi esse voluerint, duntaxat intermedia, seu velamina simplicium tantummodo cortinarum.

§. 5. Praedictis & fel. mem. Clementis Papae V. praedecessoris nostri, & aliis constitutionibus Apostolicis contrariis, quibus per hoc in aliis derogare nolumus, non obstantibus quibuscumque. Nulli ergo, &c.

Dat. Auenione 8. Idus Decemb. Pont. nostri Anno 10.

Mit' gat in super. circa 10. Et intermedia.

Derogatio contrariorum.

D. P. An. 10. 6. Decemb.

INNOCENTIUS SEXTUS PONT. CCL. ANNO DOMINI MCCCLII.

Innocentius VI. Gallus, Stephanus antea dictus, Alberti filius, Lemovicis in Gallia Provincia Aquitania ortus, Presbyter Cardinalis SS. Ioannis, & Pauli, tr. Pam-machij, deinde Episcopus Ostiensis, & Veliternus. Creatus Auenione 15. Kal. Ianuarii anno 1352. Coronatus 4. Kal. Ianuarii eodem anno. Sedit annos 9. menses 8. dies 26. Creauit Cardinales 16. Obiit Auenione pridie Idus Septemb. 1362. Corpus eius sepultum est in Cathedrali Ecclesia Auenionen. S. Mariae de Donis, postea translatum est ad Monasterium Carthusianorum, apud Villam novam. Vacavit sedes mensem 1. dies 26.

Iurisdictionio, & facultates Aegidii S. R. E. Cardinalis Legati, & Vicarii Apostolici totius status Ecclesiastici.

Hic Aegidius quamplures edidit constitutiones, Marchia nuncupatas, quae in Vrbe, & toto statu Ecclesiastico seruanda sunt, ex const. 15. Six. IV. Et si de, ac Pauli III. const. 17. Officii. Ego autem hanc Bullam, & alias duas circa iurisdictiones Legatorum in hac opere posui, ob eam rem quam tibi dicam infra, in dicti Pauli Tertii const. 16. Licet.

INNOCENTIUS EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei: Dilecto filio Aegidio, tituli sancti Clementis, presbytero Cardinali, Apostolica Sedis Legato, ac in prouincia Patrimonii beati Petri in Tuscia, Ducatus Spoletani, Marchia Ancona, & Romandiola, Campania, & in Maritimis prouinciis, ac in Ciuitatibus, & terris, & aliis omnibus Romanae Ecclesiae immediatè subiectis

Edita An. D. 1353.